

vore på kalas. — 3) Se *Rusta, Rumla*. — *Kalaserande*, n. 4. o. *Kalasering*, f. 2.

KALCEDON, kallsedön, m. 3. (mineral.) Halvklar, mjölkblå agat.

KALCINERA, v. a. 1. (kem.) Genom bränning utjaga en flygtig syra från sin förening med en eldfast metalloxid, så att denna sednare återstår ren. — *Kalcinerings*, f. 2.

KALCINERUGN, kallsinerögn, m. 2. Ugn, hvori kalcinerings verkställes.

KALEBASS, -- äss, m. 3. Flaska af Kalebasspumpans skal.

KALEBASSPUMPA, -- ässpump, f. 1. En art Pumpa, hvass skal är hårdt som trä och ganska starkt, så att det tjänar till vattenkärl, sedan mergen blifvit urtagen. Cucurbita lagenaria. — Kallas äfv. Flaskkurbits.

KALEBASSTRÄD, -- ässträd, n. 3. Det största af alla hittills kända träd, med en stam af mer än 4 famnars tvärlinje; är icke öfver 50 alnar högt, men nedslökar de ofantligt långa grenarna till jorden, der deras spetsar slå rot och uppväxa till nya träd. Skalet af frukten, hvass innanmäte ätes, nyttjas till flaskor och skålar. Växer i vestra Afrika och anses kunna blifva öfver 4000 år gammalt. *Adansonia digitata*. Kallas äfv. Baobab.

KALEFAKTOR, se *Calefactor*.

KALEIDOSKOP, kaljädskåp, n. 3. o. 5. (af grek. *Kalós*, vacker, *Eidos*, utseende, och *Skopeo*, jag skådar) Synglas i form af en tub, hvilket visar deri inlagda och omskakade småsaker i en oändlig mångfald af stjernformiga bilder.

KALENDER, kaländ'r, m. 2. pl. — *drar*. (lat. *Calendarium* af *Calendæ*, första dagen i hvarje månad, från grek. *Kaleo*, jag utropar, emedan hos de gamla Romarne, af brist på kalender, brukades att på månadens första dag offentlig utropa alla de följande) 1) Årets indelning i större och mindre tidsafdelningar, d. v. s. i månader, veckor och dagar, med uppgift på särskilda bestämmelser för vissa dagar, o. s. v. — 2) Sådan förteckning, skrifven eller tryckt. Se *Gregoriansk* och *Juliansk*. — 3) Benämning på hvarje-handa smärre skrifter af blandadt innehåll, som utgifvas vanligen vid jultiden och äro åtföljde af en kalender för följande året, såsom Poetisk K., Teaterkalender, m. fl.

KALENDER, kaländ'r, m. Munk, tillhörande en turkisk munkorden, stiftad af *Kalenderi* den Helige.

KALENDERTECKEN, kaländ'rtäck'n, n. 3. Tecken, som, brukadt af astronomerna, blifvit öfverflyttadt i kalendern, och hvarigenom något visst astronomiskt föremål utmärkes, t. ex. ♀ i st. f. Jorden.

KALENDERÅR, n. 3. År, som börjar med 4 Januari.

KALESCH, kalä'sch, m. 3. (fr. *Calèche*) Ett lätt, vanligen öppet, fyrhjuligt åkdon på fjädrar.

KALESONGER, se *Kalsonger*.

KALF, m. 2. pl. — *kalfvar*. I. 1) Ungt, ej ännu fullväxt djur af vissa släkten, som höra till de Tväcklöfvade Idislarne, såsom Hjort, Rådjur, Ren, Gasell, Kamel, Dromedar, men isynnerhet all slags nötboskap. *Kon har tagit k.*, blifvit drägtig. (Fam. talesätt) *Plöja med annans k.*, begagna annans arbete och gifva ut det för sitt. — Har åtskilliga sammansättningar, såsom: Hjort-, Rådjurs-, Renkalf, m. fl. — 2) Brukas någon gång i st. f. Kalkött. *Är det oxkött? Nej, det är k.* — *Ss. K-bringa, -fjerdings, -fot, -gelé, -huf-*

vud, -kollett, -kött, -lår, -mage, -pastesj, -stek, -öga.

KALF, m. 2. pl. — *kalfvar*. II. 1) (artil.) Del på en fältlavett, som tjänar att hålla lavettplankorna från hvarandra. — 2) (skepp.) a) En i fyrslaget tågvirke inlagd dukt, för att runda det. — b) Ojemn upphöjning i ett illa hoplagdt segel.

KALFATHAMMARE, m. 2. o. 3. (skepp.) Tråhammare, som begagnas att indrifva drefvet i näten vid kalfatring.

KALFATRA, v. a. 1. Se *Dikta*. — *Kalfatrande*, n. 4. o. *Kalfatring*, f. 2.

KALFATRARE, m. 3. Arbetare, som diktar fartyg.

KALFBÄR, n. 3. Se *Måbär*.

KALFDANS, m. 2. 1) Kalfvars springande och hoppande af lekfullhet. — 2) (utan plur.) Se *Kalfost*.

KALFHAGE, m. 2. pl. — *hagar*. Liten inhägnad, till bete endast för kalvar.

KALFKETTE, kallvjätte, m. 2. pl. — *kettar*. Särskilt afbalkning i ett fähus, för kalvar.

KALFKRÄS, n. 3. De inelvsor af en kalf, som begagnas till mat.

KALFLEKA, se *Kabelleka*.

KALFMULE, m. 2. pl. — *mular* ell. **KALFNOS**, m. 2. Ört med purpurroda blommor på sandäkrar. *Antirrhinum Orontium*.

KALFNING, f. 2. Händelsen, då en ko kalvar.

KALFOST, m. sing. Maträtt, tillagad af råmjölk, genom gräddning i ugn.

KALFREFVOR, f. 1. pl. Se *Mattegräs*.

KALFSKINN, n. 3. Beredd hud af kalf.

KALFSKINNSBAND, n. 3. Bokband af kalfskinn.

KALFSKINNSPERGAMENT, n. 3. o. 5. Pergament, beredd af kalfskinn.

KALFSOPPA, f. 1 Soppa på kalfkött.

KALFTÄPPA, f. 1. Se *Kalfhage*.

KALFVA, v. n. 1. 1) Föda kalf. Säges om kor och om honorna af hjort-, ren- och rådjurslägdet, m. fl. — 2) (fam. skämtv.) Kasta upp, kräkas.

KALI, káli, n. sing. (kem.) Ett alkali, som fås ur de flesta växters aska, då den utlakas med vatten.

KALIBER, kalib'r, m. 3. pl. — *brer*. (fr. *Calibre*) 1) Tvärlinien af loppet på en gevärspipa, en artilleripjäs, m. m. — 2) Tvärlinien af en kula. — 3) (fig. fam.) En persons halt, värde, egenskaper.

KALIBERBORR, kalib'rborr, m. 2. Borr, hvarmed en kanon uppborras och får sin rätta kaliber.

KALIBERKOLF, kalib'rkållv, m. 2. pl. — *kolfvar*. Redskap till gevärspipors rensning.

KALIBERRÖR, n. 3. Metallrör af fem kalibrers längd, hvarigenom kulorna rullas vid motagnings-besigtning.

KALIBERSTOCK, m. 2. eller

KALIBERTOLK, kalib'rtålk, m. 2. Kula, som begagnas, för att undersöka kalibern i en gevärspipa.

KALIBRERA, v. a. 1. 1) Mäta kalibern af något. — 2) Gifva något behörig diameter.

KALIF, -if, m. 3. (arab. *Khalif*, ståthållare) Titel, som Mohammeds efterträdare antogo i egenskap af herrskare öfver de troende och mohammedanska religionens öfverhufvuden.

KALIFAT, -- åt, n. 3. o. 5. En kalifs rike eller välde.